

Sygn. akt II CSK 315/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. W.

przeciwko P. Spółce Akcyjnej

z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę i ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 960/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka w skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się tylko na oczywistą zasadność skargi, która, w jej ocenie, ma wynikać z nieprawidłowego stanowiska Sądu *meriti* co do tego, w jakich okolicznościach można przyjąć, że pacjent nieprawidłowo został poinformowany o ryzyku powikłań pooperacyjnych. Argument ten nie przekonuje jednak do przyjęcia skargi do rozpoznania. Po pierwsze, nawet gdyby skarżąca miała rację, to nie podważa kierunku rozstrzygnięcia – niewątpliwie roszczenie było przedawnione, a nie można uznać za oczywiście nieprawidłowy brak uznania, że jego podniesienie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Po drugie, kwestia tego, w jakim stopniu w tej sprawie doszło do prawidłowego albo nieprawidłowego poinformowania o ryzyku zabiegu medycznego stanowi element ustaleń faktycznych wymykających się kontroli kasacyjnej. Po trzecie, nie ma jednoznacznie wskazanych kryteriów co do treści i sposobu informowania o ryzyku powikłań zabiegu operacyjnego – prawidłowość takiego działania wymaga zatem oceny *ad casum*, a zarzuty w tym zakresie mogą być jedynie zarzutami kasacyjnymi, lecz już nie przekonują o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.